

בס"ד. ש"ם ואחחנן, שבת נחמו ה'חשמ"ה. הנוחת הת' בלתי סוגה

נחמו נחמו עמי יאמר אלֵיכֶם, ומדייקים בזה בהדרושים, דצריך

להבין כפל הלשון דנחמו נחמו, ולהבין זה מקדים בהדרושים

מה דאיתא במשנהג לא היו ימים טובים לישראל כחמשה עשר באב

וכיום הכיפורים, והטעם ע"ז היו ימים טובים לישראל כחמשה עשר באב

הלכנה בשלימות, קיימא סתירא באשכחומא, ומקשה ע"ז, דממה

שאמרו לא היו ימים טובים לישראל כס"ו באב, משמע שהוא יו"ט גדול,

יותר גם משלש רגלים, ואינו מובן, שהרי גם חג המסח וחג הסוכות

הם בס"ו חודש ויחידה מזו, דאפילו חג השבועות שייך ג"כ לס"ו

בחודש, מכיון שהקביעות דחוגה ש"ה אינה ביום מסויים בחודש סיון, כי

אם קביעותו היא בהמשך לקביעות חג המסח, ס"ו ניסן, ומוזי המעלה

בס"ו באב שהוא יו"ט גדול יותר מהיו"ט דג', רגלים, ואפילו מטפח

וסוכות, ומבאר זה, ע"פ מה שידוע הכלל, בעליות וירידות, דכל

שהירידה היא ביותר העלי' היא ג"כ ביותר, והוה העלת חמשה עשר

בחודש אב על חמשה עשר בניסן ותשרי, משום שהעלי' והשלימות

דס"ו באב, באה אחרי הירידה הגדולה דתשעה באב, ענין החורבן

והגלות, ולכן העלי' היא עלי' גדולה ביותר, והגפס שגם העלי' דס"ו

בניסן קשורה עם יציאת מצרים, וא"כ גם עלי' זו היא לאחר הירידה

דגלות, הרי גלות מצרים הי' לפני מ"ת, קודם שנעשו ישראל ממלכת

כהנים וגוי קודש, ומכיון שלא נעשו עינין ממלכת כהנים וגוי קודש

איז הירידה שבגלות בדולה כ"ב, משא"כ הגלות דתשעה באב שהי'

לאחרי שכבר נעשו ממלכת כהנים, הרי הירידה גדולה ועצומה ביותר,

כהנים וגוי קודש נמצאים בגלות, היא ירידה גדולה ועצומה ביותר,

ולכן העלי' דס"ו באב שלאחרי ירידה זו (דח"ב) היא עלי' גדולה

ביותר.

ומבאר בהמאמר, דענין העלי' דס"ו באב שלאחרי הירידה דח"ב,

הוא דוגמת העלי' דגאולה העתידה הבאה לאחר הירידה דגלות

דוקא, דמעלת הגילוי דלע"ז, שיהי' בביחוק השלישי, הוא שיהי' גילוי

כזה, שאין שייך בו הפסק, דבית ראשון ובית שני היו כהם הפסק,

משא"כ הגילוי דבית שלישי, מבית שבא לאחר הירידה דגלות, הוא

גילוי כזה שאין שייך בו הפסק כלל, אהל כל יצען כל יסע יהדותיו

לנצח, ועד"ז הוא בהעלי' דס"ו באב הבאה לאחר הירידה דח"ב,

(1) ישעי' מ, א. (2) סה"מ עה"ר ע רכא ואילך. אוה"ת נ"ך כרד ב' ע א"צ.

וראה ד"ה נחמו הרכ"ו. (3) סוף הענין. (4) שער הגה"ש (בסופו). (5) ראה ח"א

קנ, א. שפיר פס"ו, כו. (6) ראה שר"ע אוה"ז או"ה ר"ס תנז, וש"נ. (7) סה"מ

עה"ר שם ע רכז ואילך. אוה"ת נ"ך שם. (8) ראה סה"מ עה"ר שם ע ר"ט. לקו"ת

שח"ש י"א, ג. סה"מ תקס"ד ע כה. ובכ"מ. (9) ראה גם ד"ה לא היו ימים טובים

כור השד"ם (סה"מ השד"ם ע קצח-קצט). (10) יתרו יט, ו. (11) סה"מ עה"ר שם

ע רכז ואילך. (12) ישעי' לג, כ. וראה סה"מ עה"ר שם ע רכז.

שבט"ו באב מאיר מעין הגילוי דלע"ז שאין בו הפסק, והוה הקשר

והשייכות דס"ו באב עם ענין נחמו נחמו, דענין נחמו נחמו הוא

הנחמה על החורבן והגלות, ובאמר נחמו נחמו ב' פעמים נחמו על בית

ראשון ונחמו על בית שני, היינו שהיא נחמה גם על החורבן דבית

שני שהיא ירידה גדולה ביותר, אפילו יותר מהירידה דחורבן בית

ראשון, ומכיון שתעלי' היא לפי אופן הירידה כנ"ל, לכן גם הנחמה

(העלי') היא נחמה כפולה, ויצני כפולת הלשון שייך לצאונה,

כמובא בהמאמר (מהירידה) בענין אותיות מנצפ"ך (אותיות כפולות)

שמוריים על הגאולה, כי ענין הגאולה הוא מצד החזרות סובב

בממלא, שע"י גילוי אור הסוכב דוקא שלמעלה מהשתלשלות (ולחעיד

גם ממה שמצנין בהדרוש (לענין השייכות דכפילות לגאולה) ל"ה לך

לך תר"ל, דרוש דכ"ק אדמר' מהר"ש, לכתחילה אריבערען, דבלי

זה, הוא באופן שאין שייך בו הפסק כלל, אהל כל יצען כל יסע יהדותיו

בצנח.

ויש לקשר זה עם מ"ש בפרשתנו, ואחחנן אל ה' בעת ההיא גו'

אעברה נא וראה את הארץ הטובה גו', דענין בקשת משה

ליכנס לארץ ישראל, ושוך הוא יכניס את בני ישראל הוא כי אם

משה הי' מכניסם לארץ, ובונה את ביתו, אי היתה הכניסה באופן

נצחי, שלא שייך כלל ענין הגלות ושיעבוד מלכות וע"ד מה

שאר, דענין לוחות הבראשונות, דכתיב בהו"כ חרות על הלוחות,

א"ת חרות אלא חירות, שמצד לוחי"ר היו ישראל במצב דאין כל

אומה ולשון שולטת בהם, משא"כ הכניסה לארץ שהייתה ע"י יחושע

היא באופן ששייך אחרי, גלות, והטעם לזה הוא כי שני משה כמני

המה, דענין פני חמה הוא בחינת המשכת אתערווא דלעילא מצד

עצמה [משא"כ שני יחושע כמני לבנה הוא בחינת אתעילא ע"י

אתעילא דדוקא], דהמשכה זו היא ממקום גבוה מאד, בחי' שאין

אתעילא מגעת לשם, בחי' הסוכב שלמע' מהשתלשלות, דבחינה זו

איז שייך בה הפסק ושינוי, וכמשנהג (מד"ה נחמו ה"ג) שהגילוי

דבחי' הסוכב הוא באופן שאין שייך בו הפסק כלל.

(13) יל"ש ישעי' רמז תת. ועוד. (14) ראה שר"ע או"ה ס"ח תקט, וראה גם

ד"ה לא היו ימים טובים כר השמ"ג (סה"מ השמ"ג ע"ק קמ ואילך). ובכ"מ.

(15) ראה אוה"ת לך ערד, א ואילך, ושלח על תתע, ב. ועוד. (16) יל"ש ר"מ

לך, וש"נ. (17) סה"מ תר"ל ע' ה ואילך. (18) ראה אגרות קודש אדמו"ר

מתרבי"צ ח"א על תרין. (19) ד, כ ואילך. (20) אוה"ת פרשתנו ע סה. וש"נ.

כרד ו ע כ"א. וש"נ. (21) עירובין נו, א. (22) תשא לב, סו. (23) אוה"ת שם

ע ע ואילך. (24) ב"ב עה, טע"א. (25) סה"מ עה"ר ע רכז ואילך.

הנוחת הת' בלתי סוגה

23

22

21

20

21 ואתחנן 20 גם ענין ואתחנן אל ג' ואתחנן לשון מתנת חנם, או לשון נשיאת חתן, שזה קאי על המשכה מבחינת הסובב שלמעלה מהשתלשלות. דבבחי' ההשתלשלות, המשכה משם, היא ע"י אהד"ת, משא"כ בבחינת הסובב שלמעלה מהשתלשלות, מכיון שמעשה התחוננים אינו תופס מקום שם כלל, דאם צדקה מה תתן לו ג' 20, לכן המשכה משם היא רק דרך מתנת חנם, באופן דמציאת חן. ו' 29 אם נא מצאתי חן בעיניך ג' ונפלינו אני ועמך ג', דמכיון שענין החן הוא ההמשכה מבחינה שלמעלה מסדר ההשתלשלות שלמעלה התחוננים אינו תופס מקום שם כלל, אם חסאת מה תפעל בו ו' 20 וידבו משעיר ג' 30, הרי אפשר שיומשך משם גם לאוה"ע, ולכן הצורך לבקש ונפלינו אני ועמך, מכל העם אשר על פני האדמה, שגם ההמשכה מהבחי' שלמעלה מהשתלשלות חתי' לישראל דוקא. ונתנו ואתחנן ג' אעברה נא ואראה את הארץ, דמשה רצה שהכניסה לארץ ישראל חתי' ע"י המשכת בחינת אור שלמעלה מהשתלשלות, בחי' ואתחנן לשון מתנת חנם, ובמילא חתי' או הכניסה באופן נצחי, מכיון שבבחי' אור זה אין שייך הפסק ושינוי, כנ"ל.

22 אהנה ענין ההמשכה מבחי' הסובב שלמעלה מהשתלשלות (הכניסה לארץ ע"י משה) בעבודת האדם, הו"ע המשכת בחי' רא"י באלקות. דזהו מ"ש ואתחנן ג' אעברה נא ואראה (ואראה ויקרא), שמשה רצה לפעול (שתעבדה דבר ישראל) חתי' בבחי' רא"י 31, דהוהאמתות שבראי' היא בודאות הכי חזקה, ואין שייך שיהי' בזה איזה חלישות ושינוי. וכידוע 23 בענין מעלת הבראי' על השמיעה, דאינה דומה שמיעה לרא"י 33, דכאשר שומע איזה דבר מאנשים נאמנים, אע"פ שגם אז נתאמת הדבר אצלו, מ"מ אי"ו בתוקף כ"כ, משא"כ ההתאמתות שע"י רא"י. וכידוע 34 בענין אין עד נעשה דיין, דכאשר הדיין שומע מפי עדים, הנה אין שהם עדים כשרים ונאמנים, מ"מ אפשר שיומצא זכות, משא"כ כשהוא בעצמו ראה את הדבר, לא חזי כ"י וכוותא. וכן הוא גם בעבורת ה', דכשילשנה רק שמעיה באלקות (הבנה והשגה), אזי שייך שיהי' בזה איזה שינוי ח"ו, משא"כ ברא"י באלקות, אין שייך בזה שום חלישות ושינוי ח"ו. ונתנו אעברה נא ואראה את הארץ, דמשה רצה להמשיך בכל ישראל בחי' הרא"י באלקות, ואז היתה הכניסה

26 ראה אוה"ת שם ע' גג ואילן. 27 ראה אוה"ת שם. ספרי ופרש"י רשע ורשעונו. שמו"ר רס"ב. 28 איוב לה, ו' 29 חשא לג, יג-סו. וראה אוה"ת שם ע' גג. סו"ה ועתה אם נא תרע"ח (סו"ה תרע"ח ע' רכז). 30 איוב שם, ו' 31 ראה לקו"ת פרשתנו ג', ג ואילן. אוה"ת רשע פרשתנו. עשרי השוכה לדמור"י האמצעי ח"ב חינוך. ונכ"מ. 32 ראה לקו"ש ח"ו ע' 121 ואילן. וש"נ. 33 מבליחת יחזיק י"ט, פ. 34 ר"ח כו, א.

הנחת חת' בלתי מוגה

23 לארץ באופן נצחי, מכיון שבראי' לא שייך שום שינוי. ונתנו מה שרצה משה שתוא דוקא יכניס את בני בנ"י לארץ, כי אצל משה הי' בחי' רא"י באלקות, ועד לרא"י. הכי נעלית, וכמאר"ו 36 דכל הנביאים נתנבאו בכה ומשה נתנבא בזה, וכמבואר ברמב"ם 38 בארוכה, ובפרסיות מעלת נבואת משה על שאר הנביאים, ועד שהנבואה שלו היתה באופן דפנים אל פנים 37, וכן ע"י מצד היותו מקבל החורף שזהו למעלה התנבואה דמשה, וכן ע"י מצד היותו מקבל החורף שזהו למעלה מענין הנבואה (גם מהנבואה דמשה) 38, ולכן רצה משה שתוא יכניס את ישראל לארץ, כי אז הי' נמשך ענין הרא"י באלקות בחינתו של משה) בכל ישראל, ובמילא היתה אז הכניסה באופן נצחי, כנ"ל.

24 וביאור הענין (דואתחנן, וכן השייכות דואתחנן עם ענין נחמו נחמו ועם ענין ס"ו באב) כפרסיות יחוד, הנה מבואר בדרוש מה שידוע בענין משפ"ו הפילות שהתפלל משה כמנין ואתחנן 39, דענין תקט"ו הוא חיבור תק"ט עם ט"ו (כ"ו בחי' חו"ב) ונתק הוא בחי' ה' חסדים דאריך וכי הספירות דאריך כל אחד קלול ממאה (היינו שכל ספירה כלולה מיו"ד וי"ד מיו"ד) ונמצא שה' חסדים דאריך הם במספר ת"ק, כמובא בהדרוש, ולמעלה יותר, בחי' ת"ק הוא ה' חסדים דעתיק (שגם הי"ח דעתיק הם בגי' ת"ק, כמבואר בארוכה בהדרוש), וענין תקט"ו (חיבור ת"ק עם ט"ו) הוא הי"ח דאריך וה"ח דעתיק שמאירים בי"ח. ומוסרף שם, שלע"פ יהי' הגילוי דה"ח דעתיק (ת"ק) לא רק בי"ח (ט"ו) אלא גם בנ"ה, דגם ר"ה יהי' כמו י"ח, וכמ"ש 39 ביום ההוא יהי', יהי' הוא ב"פ יהי', כי גם ר"ה יהי' בבחי' י"ח. (יש לכאר זה, ע"פ המבואר באוה"ת פ' ואתחנן ד"ה ואתחנן ג', ארו"ל תקט"ו תפלות 40 [ברשימת אדמור"ר נ"ע לדרוש הנ"ל] מציינ' כ"ס דברים, והוא ד"ה ואתחנן הנ"ל] שבענין תקט"ו יש ב' פירושים. פירוש א' הוא שת"ק הוא למעלה מס"ו, דס"ו הוא בחי' י"ח (חתי"ב דאצילות), ות"ק הוא הי"ח דאריך והי"ח דעתיק כנ"ל. פירוש ב' הוא דת"ק הוא למטה מס"ו, דת"ק קאי על העולמות שהם במספר ת"ק, מארץ 42 לקיע מחלך ת"ק שנה כו' וכן בין כל לקיע ורקיע כו', ולמעלה יותר על המבנות (שרש העולמות) שגם הם במספר ת"ק (כמבואר באוה"ת שם 43), שהמדות (וכ"ש העולמות) הם

36 ספרי ר"פ סמות. 37 חל יסוח"ת פ"ו ח"ו. פיה"מ סמח"ר פ' חלק חסות ח"ו. פרי"ג ח"ב פל"ח. 37 ברכה לד, י'. 37* ראה אוה"ת ראה כדך ה' ע' בלח ואילן. סו"ה תוכ"ז רש ע' ת. ועוד. 38 ראה תגיגה י', ב. וש"נ. לקו"ש ח"ט ע' 177 ואילן. וש"נ. 38* עת"ר ע' רל ואילן. 39 דב"ר פיה"א, ו' 39* זכרי' ד, פ. 40 ס"ע קיצ ואילן. כדך ר' ע' בקצת ואילן. 41 סו"ה עת"ר ע' רכ. 42 תגיגה יג, א. וש"נ. 43 ע' קסז. כדך ר' ע' בקצו.

הנחת חת' בלתי מוגה

וזהו לא היו ימים טובים לישראל כחמשה עשר באב כו'. כי בחמשה עשר באב מאיר בחי' עתיק במלכות שגם ו'ה הוא בבחי' י"ה מעין הגלוי דלעתיד, ולכן אין בו הספק. דהארת בחי' עתיק במלכות הוא ענין נצחי. וזהו גם ענין נחמו נחמו עמי, שמורה על הגלוי דלע"ז (כנ"ץ בארוכה), שהוא גלוי נצחי.

וכללות הענין בזה, דכאשר באים מהזמן דבין המצרים, יש לדעת שלא להתייבש ח"ו, ואפילו לא להיות בעצבות, ואפילו ענין המורדות שצ"ץ (כמבואר בתניא 52 החילוק שבניהם) ה"ו רק לרנע קטן, להיות מזה מן המצר קראתי גי' 55, שע"ז באים לבחי' עניי במרחב י"ה, בגאולה האמיתית והשלימה ע"י משיח צדקנו, והקיצו ורננו שוכני עפר 54, ומשה רבינו בתוכם, וכל נשיאי ישראל בתוכם, וכ"ז בקרוב ממש, ותחזינה עינינו כו', דזהו בלשון תרגום (חזון), ואח"כ יתירה מוז, ונגלה כבוד ה' וראו כל כשר גי' 55, במהרה בימינו ממש.

(53) תולעים קיח, ה. (54) ישע"י כו, יס. (55) שם מ, ה.

הנחת התי' בלתי מוגה

למטה מחו"ב (י"ה). (לעפ"ז, ענין תקט"ו הוא המשכת בחי' י"ה חו"ב, ט"ו) בוי"ה (מדוח, ת"ק), כמבואר באוה"ת שם. (וש לקשר שני הפירושים ע"פ י"מה שמצינו עד"ז 44) בענין מספר י"ג (מדות החרמים), שיש בזה"כ פירושים. א' דמספר יו"ד מורה על עשר ספירות ראציות, ומנין הג' מורה על תלת ראשי ראשין שלמעלה מאציות. דלפי פירוש זה הג' הוא למעלה מהיו"ד. ב' דמספר יו"ד קאי ג"כ על הי"ס, והמספר ג' קאי על ג' עולמות ביע שלמטה מאציות. ג' דלפי פירוש זה הג' הוא למטה מהיו"ד. ומבואר במ"א 46 דלא פליגי כלל, כי שרש ג' עולמות ביע הוא מג' ראשי ראשין דוקא שהם למעלה מאציות. ועד"ז י"ז גם, בענין ב' הפירושים הנ"ל במספר תקט"ו, ששניהם שייכים זל"ו, כי ענין התחברות המדות (ת"ק) עם י"ה (ט"ו), כפירוש הנ"ל, זהו מה שלע"ז הו"ה יהי' בבחי' י"ה. והרי מה שהו"ה יהי' בבחי' י"ה הוא ע"י המשכת ה"ה דאריך וה"ה דעתיק כנ"ץ, שזהו הוכח הפירוש הא', שה"ה דאריך וה"ה דעתיק מאירים בבחי' י"ה (ט"ו).

ויש דומר, דענין ואתחנן בני' תקט"ו, שייך לענין ואתחנן מלשון מתנת חנם, כי ענין תקט"ו, הוא המשכת ה"ה דאריך דעתיק (בחי' ת"ק) שלמעלה מהשתלשלות, והרי גם הענין דואתחנן מלשון מתנת חנם הוא בחי' אתעד"ע מצד עצמה, שאין אתעד"ת מגעת לשם, דההמשכה שמבחי' אתעד"ע מצד עצמה היא המשכת בחי' הסובב שלמעלה מהשתלשלות, אלא שבוה גופא יש שני אופנים. ענין ואתחנן מתנת חנם הוא שהמשכת האור שלמעלה מהשתלשלות, היא בבחי' אתעד"ע שלמעלה (ושלא ע"י אתעד"ת), ענין התורה 46 (ומכיון שזה בא מלמעלה אין זה שייך להתחנן כ"כ), משא"כ ענין ואתחנן בגימט' תקט"ו (שבחי' ת"ק שלמעלה מהשתל' נמשך בבחי' ט"ו, ועד שנמשך בבחי' ת"ק שלמטה מבחי' ט"ו כנ"ץ) הוא ע"י התפלה מלמטה"ע, וכמבואר באוה"ת שם 40 הפסוק ורגליהם רגל ישראל 49. ויהי' בניהם תקט"ו לתפלה היא, כי ענין התפלה הוא יתי רצון המשכת בחי' רצון חוש שלמעלה מהשתלשלות (בחי' ת"ק) 50, ואור זה שלמעלה מהשתל' נמשך גם בהנבואים שלמטה (בבחי' ט"ו וגם בבחי' ת"ק שלמטה מטי"ו), לפעול בתם שינוי מכמל שהיו, לדמאות החולים ולכרך השנים 51.

1531
62161
רמג
לפי

(44) טה"ם תרכ"ו ע' כו ואילך. ונב"מ. (45) טה"ם תרכ"ו שם. (46) אוה"ת שם ע' מא ואילך. עא ואילך. (47) יחזקאל א, ז. (48) תוספות תגינה שם. מגלה עמוקות אופן לה. (49) ברכות י, ב. (50) ראה גם אוה"ת שם ט"ע קיד. כרך ר' ע' ב'קצד. (51) קי"א (בתניא) קנה, א. א.

הנחת התי' בלתי מוגה

$$\begin{matrix} \text{א} \\ \text{ב} \\ \text{ג} \\ \text{ד} \\ \text{ה} \\ \text{ו} \\ \text{ז} \\ \text{ח} \\ \text{ט} \\ \text{י} \\ \text{יא} \\ \text{יב} \\ \text{יג} \\ \text{יד} \\ \text{טו} \\ \text{טז} \\ \text{יז} \\ \text{יח} \\ \text{יט} \\ \text{כ} \\ \text{כא} \\ \text{כב} \\ \text{כג} \\ \text{כד} \\ \text{כה} \\ \text{כו} \\ \text{כז} \\ \text{כח} \\ \text{כט} \\ \text{ל} \\ \text{לא} \\ \text{לב} \\ \text{לג} \\ \text{לד} \\ \text{לה} \\ \text{לו} \\ \text{לז} \\ \text{לח} \\ \text{לט} \\ \text{מ} \\ \text{מא} \\ \text{מב} \\ \text{מג} \\ \text{מד} \\ \text{מה} \\ \text{מו} \\ \text{מז} \\ \text{מח} \\ \text{מט} \\ \text{נ} \\ \text{נא} \\ \text{נב} \\ \text{נג} \\ \text{נד} \\ \text{נה} \\ \text{נו} \\ \text{נז} \\ \text{נח} \\ \text{נט} \\ \text{ס} \\ \text{סא} \\ \text{סב} \\ \text{סג} \\ \text{סד} \\ \text{סה} \\ \text{סו} \\ \text{סז} \\ \text{סח} \\ \text{סט} \\ \text{ע} \\ \text{עא} \\ \text{עב} \\ \text{עג} \\ \text{עד} \\ \text{עה} \\ \text{עו} \\ \text{עז} \\ \text{עח} \\ \text{עט} \\ \text{פ} \\ \text{פא} \\ \text{פב} \\ \text{פג} \\ \text{פד} \\ \text{פה} \\ \text{פו} \\ \text{פז} \\ \text{פח} \\ \text{פט} \\ \text{צ} \\ \text{צא} \\ \text{צב} \\ \text{צג} \\ \text{צד} \\ \text{צה} \\ \text{צו} \\ \text{צז} \\ \text{צח} \\ \text{צט} \\ \text{ק} \\ \text{קא} \\ \text{קב} \\ \text{קג} \\ \text{קד} \\ \text{קה} \\ \text{קו} \\ \text{קז} \\ \text{קח} \\ \text{קט} \\ \text{ר} \\ \text{רא} \\ \text{רב} \\ \text{רג} \\ \text{רד} \\ \text{רה} \\ \text{רו} \\ \text{רז} \\ \text{רח} \\ \text{רט} \\ \text{ש} \\ \text{שא} \\ \text{שב} \\ \text{שג} \\ \text{שד} \\ \text{שה} \\ \text{שו} \\ \text{שז} \\ \text{שח} \\ \text{שט} \\ \text{ת} \\ \text{תא} \\ \text{תב} \\ \text{תג} \\ \text{תד} \\ \text{תה} \\ \text{תו} \\ \text{תז} \\ \text{תח} \\ \text{תט} \\ \text{י} \\ \text{יא} \\ \text{יב} \\ \text{יג} \\ \text{יד} \\ \text{טו} \\ \text{טז} \\ \text{יז} \\ \text{יח} \\ \text{יט} \\ \text{כ} \\ \text{כא} \\ \text{כב} \\ \text{כג} \\ \text{כד} \\ \text{כה} \\ \text{כו} \\ \text{כז} \\ \text{כח} \\ \text{כט} \\ \text{ל} \\ \text{לא} \\ \text{לב} \\ \text{לג} \\ \text{לד} \\ \text{לה} \\ \text{לו} \\ \text{לז} \\ \text{לח} \\ \text{לט} \\ \text{מ} \\ \text{מא} \\ \text{מב} \\ \text{מג} \\ \text{מד} \\ \text{מה} \\ \text{מו} \\ \text{מז} \\ \text{מח} \\ \text{מט} \\ \text{נ} \\ \text{נא} \\ \text{נב} \\ \text{נג} \\ \text{נד} \\ \text{נה} \\ \text{נו} \\ \text{נז} \\ \text{נח} \\ \text{נט} \\ \text{ס} \\ \text{סא} \\ \text{סב} \\ \text{סג} \\ \text{סד} \\ \text{סה} \\ \text{סו} \\ \text{סז} \\ \text{סח} \\ \text{סט} \\ \text{ע} \\ \text{עא} \\ \text{עב} \\ \text{עג} \\ \text{עד} \\ \text{עה} \\ \text{עו} \\ \text{עז} \\ \text{עח} \\ \text{עט} \\ \text{פ} \\ \text{פא} \\ \text{פב} \\ \text{פג} \\ \text{פד} \\ \text{פה} \\ \text{פו} \\ \text{פז} \\ \text{פח} \\ \text{פט} \\ \text{צ} \\ \text{צא} \\ \text{צב} \\ \text{צג} \\ \text{צד} \\ \text{צה} \\ \text{צו} \\ \text{צז} \\ \text{צח} \\ \text{צט} \\ \text{ק} \\ \text{קא} \\ \text{קב} \\ \text{קג} \\ \text{קד} \\ \text{קה} \\ \text{קו} \\ \text{קז} \\ \text{קח} \\ \text{קט} \\ \text{ר} \\ \text{רא} \\ \text{רב} \\ \text{רג} \\ \text{רד} \\ \text{רה} \\ \text{רו} \\ \text{רז} \\ \text{רח} \\ \text{רט} \\ \text{ש} \\ \text{שא} \\ \text{שב} \\ \text{שג} \\ \text{שד} \\ \text{שה} \\ \text{שו} \\ \text{שז} \\ \text{שח} \\ \text{שט} \\ \text{ת} \\ \text{תא} \\ \text{תב} \\ \text{תג} \\ \text{תד} \\ \text{תה} \\ \text{תו} \\ \text{תז} \\ \text{תח} \\ \text{תט} \end{matrix}$$